

č.k.:BA-1S/78/2019 - 65

IČS: 1019200513

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Vladimíry Slobodovej LL.M, členiek senátu JUDr. Dany Jelinkovej Dudzíkovej, LL.M. a Mgr. Jany Ondrejčkovej v právnej veci **žalobcu: SOLVEX s.r.o.**, so sídlom Námestie SNP 15, Bratislava, IČO: 35 809 728, proti **žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, ústredný inšpektorát**, so sídlom Bajkalská 21/A, Bratislava, IČO: 17 331 927, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. **SK/0330/99/2018** zo dňa **12. marca 2019**, takto

r o z h o d o l:

I.Správny súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému súd právo na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie bola dňa 15. februára 2017 v pobočke cestovnej kancelárie SOLVEX s.r.o., Dunajská 16, Bratislava, uskutočnená kontrola zameraná na dodržiavanie zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“), zákona č. 281/2001 Z. z. o zájazdoch, podmienkach podnikania cestovných kancelárií a cestovných agentúr a o zmene a doplnení Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov a na prešetrovanie spotrebiteľských podnetov č. 1165/2016, č. 1197/2016, č. 1136/2016 a č. 1326/2016. Výsledky kontroly boli zachytené v inšpekčnom zázname zo dňa 15. februára 2017. Dňa 14. marca 2017 inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie vykonali kontrolu v centrále cestovnej kancelárie SOLVEX s.r.o., Námestie SNP 15, Bratislava, pričom uskutočnená kontrola bola zameraná na prešetrovanie spotrebiteľských podnetov č. 1165/2016, č. 1197/2016, č. 1136/2016, č. 1326/2016 a č. 178/2017. Dňa 14. marca 2017 bol pri výkone kontroly spísaný dodatok k inšpekčnému

záznamu zo dňa 15. februára 2017.

2. Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj rozhodnutím č. P/0338/01/2017 zo dňa 24. mája 2018 uložil žalobcovi pokutu v sume 2.000,- eur za spáchanie správneho deliktu, ktorého sa dopustil tým, že

- porušil zákaz predávajúcim

• **ukladať povinnosti bez právneho dôvodu** - keď v rámci vykonanej kontroly dňa 14. marca 2017 boli zo strany účastníka konania inšpektorom Slovenskej obchodnej inšpekcie k podnetu spotrebiteľa evidovaného pod č. 178/2017 predložené nasledovné doklady: doklad o uplatnení reklamácie prostriedkami diaľkovej komunikácie (e-mailom) zo dňa 30. augusta 2016, ktorú cestovná kancelária obdržala dňa 31. augusta 2016 spolu s odpoveďou na predmetnú reklamáciu zo dňa 29. septembra 2016 zaslanú prostriedkami diaľkovej komunikácie (e-mailom), Zmluva o obstaraní zájazdu č. 84602 zo dňa 26. augusta 2016, Voucher No. 84602 a Pokyny k zájazdu na Krétu, Všeobecné zmluvné podmienky účasti na zájazdoch a pobytoch CK SOLVEX Bratislava platné od 01. januára 2016 (5 strán), písomná ponuka zájazdu Chrysalis - Grécko, Kréta Dovolanka 2016 Last Minute Last Moment uvedená na internetovej stránke www.solvex.sk (predložená bola aj ponuka zájazdu Hotel Chrysalis (4*) na internetovej stránke www.travel.sk), pričom posúdením predloženého materiálu - Všeobecné zmluvné podmienky účasti na zájazdoch a pobytoch CK SOLVEX Bratislava platné od 01. januára 2016 (ďalej len „zmluvné podmienky“) bolo zistené, že žalobca ako predávajúci v zmluvných podmienkach (predložených pri výkone kontroly dňa 14. marca 2017) uviedol:

5. PRÁVA A POVINNOSTI KLIENTA

5.1 Klient má právo:

5.1.9 na uplatnenie reklamačného práva najneskôr do troch mesiacov od skončenia zájazdu v prípade, ak sa nedostatky zmluvne dohodnutých a zaplatených služieb nepodarili odstrániť na mieste pobytu. Reklamácia zájazdu musí spĺňať všetky všeobecné a osobitné náležitosti právneho úkonu vymedzené v §34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Reklamáciu môže klient poslať poštou na adresu centrálneho (Šustekova 13-15, 851 04 Bratislava), alebo na inú prevádzku cestovnej kancelárie. Klient môže reklamáciu podať aj osobne v ktorejkoľvek prevádzke cestovnej kancelárie. Klient je oprávnený vykonať podanie prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie v súlade s §34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Reklamácie podané elektronickými prostriedkami musia byť zabezpečené zaručeným elektronickým podpisom.

a

11. REKLAMÁCIA SLUŽIEB

11.2 Reklamácia musí spĺňať všetky všeobecné a osobitné náležitosti právneho úkonu vymedzené v §34 a nasl. Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov a musí byť podaná najneskôr do troch mesiacov od skončenia zájazdu. Reklamáciu môže klient poslať poštou na adresu centrálneho cestovnej kancelárie (SOLVEX s.r.o., Šustekova 13-15, 851 04 Bratislava), alebo v inej prevádzke cestovnej kancelárie. Klient môže reklamáciu podať aj osobne v ktorejkoľvek prevádzke cestovnej kancelárie. Klient je oprávnený vykonať podanie prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie v súlade s §34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Reklamácie podané elektronickými prostriedkami musia byť zabezpečené zaručeným elektronickým podpisom. Na uznanie nárokov pri chybne poskytnutej službe klient predloží písomný záznam urobený podľa predchádzajúcej vety. Na

všetky reklamácie, podané v súlade s uvedenými podmienkami, je cestovná kancelária povinná odpovedať písomne do 30 dní od jej doručenia.

Uvedenými ustanoveniami žalobca ako predávajúci ukladal spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, a to nad rámec zákona, resp. v rozpore s ním, a to v neprospech spotrebiteľa, nakoľko žiaden právny predpis neukladá spotrebiteľovi povinnosť v prípade, ak si uplatňuje reklamáciu elektronickými prostriedkami, podpísať ju zaručeným elektronickým podpisom. V zmysle § 40 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou. Z cit. ustanovenia vyplýva, že nedostatok zaručeného elektronického podpisu v prípade elektronického právneho úkonu (v predmetnom prípade reklamácie) nie je dôvodom jeho neplatnosti a aj v tomto prípade je písomná forma predmetného elektronického právneho úkonu zachovaná. Uvedeným ukladaním povinností nad rámec zákona došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z.

- **používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách** - keď v rámci vykonanej kontroly dňa 14. marca 2017 boli zo strany účastníka konania inšpektorom Slovenskej obchodnej inšpekcie k podnetu spotrebiteľa evidovaného pod č. 178/2017 predložené nasledovné doklady: doklad o uplatnení reklamácie prostriedkami diaľkovej komunikácie (e-mailom) zo dňa 30. augusta 2016, ktorú cestovná kancelária obdržala dňa 31. augusta 2016 spolu s odpoveďou na predmetnú reklamáciu zo dňa 29. septembra 2016 zaslanú prostriedkami diaľkovej komunikácie (e-mailom), Zmluva o obstaraní zájazdu č. 84602 zo dňa 26. augusta 2016, Voucher No. 84602 a Pokyny k zájazdu na Krétu, Všeobecné zmluvné podmienky účasti na zájazdoch a pobytoch CK SOLVEX Bratislava platné od 01. januára 2016 (5 strán), písomná ponuka zájazdu Chrysalis - Grécko, Kréta Dovolenka 2016 Last Minute Last Moment uvedená na internetovej stránke www.solvex.sk (predložená bola aj ponuka zájazdu Hotel Chrysalis (4*) na internetovej stránke www.travel.sk), pričom posúdením predloženého materiálu - zmluvné podmienky bolo zistené, že:

- žalobca ako predávajúci v zmluvných podmienkach (predložených pri výkone kontroly dňa 14. marca 2017) uviedol:

5. PRÁVA A POVINNOSTI KLIENTA

5.2 Klient je povinný:

5.2.5 oznámiť prípadné reklamácie ihneď na mieste pobytu a byť nápomocný delegátovi pri ich odstránení. Pokiaľ klient z vlastnej viny nepoukáže delegátom alebo dodávateľom služieb na nedostatok včas, alebo neposkytne potrebnú súčinnosť pri vybavovaní reklamácie alebo pri vystavovaní písomného záznamu (reklamačného protokolu), v takomto prípade oneskorené a nedoložené reklamácie nebude môcť cestovná kancelária riadne vybaviť.

Uvedeným ustanovením žalobca ako predávajúci používal neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V zmysle § 53 ods. 4 písm. d) Občianskeho zákonníka sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považujú najmä ustanovenia, ktoré vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu. Uvedené ustanovenie v zmluvných podmienkach obmedzuje práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady, nakoľko môže odradiť

spotrebiteľa od uplatnenia reklamácie. Nepoukázanie delegátom alebo dodávateľom služieb na nedostatok zo strany klienta včas, teda ihneď na mieste pobytu alebo nevystavenie písomného záznamu, resp. reklamačného protokolu, nemôže mať za následok riadne vybavenie neskoršej reklamácie alebo reklamácie nedoloženej písomným záznamom zo strany cestovnej kancelárie, ale len sťaženie dôkaznej situácie pri uplatňovaní zodpovednosti predávajúceho, t.j. cestovnej kancelárie. Zo znenia predmetnej zmluvnej podmienky je zrejmé, že v prípade, ak si objednávateľ zájazdu (klient) uplatní oneskorenú a nedoloženú reklamáciu, nebude ju môcť cestovná kancelária riadne vybaviť z dôvodu, že klient nepoukázal delegátom alebo dodávateľom služieb na nedostatok včas (ihneď na mieste pobytu), alebo z dôvodu nevystavenia písomného záznamu. Riadne vybavenie reklamácie spotrebiteľa zo strany cestovnej kancelárie však nemožno podmieňovať včasným poukázaním na nedostatok na mieste pobytu, ani vystavením a doložením písomného záznamu. S danými okolnosťami neráta ani samotný Občiansky zákonník vo svojom ustanovení § 741i, ktorý následky v prípade neuplatnenia si práva na odstránenie chybne poskytnutej služby bezodkladne zo strany objednávateľa u dodávateľa služby alebo u povereného zástupcu cestovnej kancelárie, ani následky v prípade absencie písomného záznamu, ktorý je potrebné urobiť v spolupráci so zástupcom cestovnej kancelárie, žiadnym spôsobom neupravuje. Prvostupňový správny orgán súčasne poukázal na skutočnosť, že v zmysle § 741i Občianskeho zákonníka si má objednávateľ u dodávateľa služby alebo u povereného zástupcu cestovnej kancelárie bezodkladne uplatniť právo na odstránenie chybne poskytnutej služby, o ktorom je potrebné urobiť písomný záznam. Iné práva spotrebiteľa, napríklad právo na zľavu z ceny zájazdu, si môže spotrebiteľ písomne uplatniť následnou reklamáciou v cestovnej kancelárii bezodkladne, najneskôr do troch mesiacov od skončenia zájazdu. Spotrebiteľ má pritom právo na riadne vybavenie takejto reklamácie zo strany cestovnej kancelárie v zmysle platných právnych predpisov. Uvedeným konaním došlo k porušeniu zákazu používať neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z.z.;

- žalobca ako predávajúci v zmluvných podmienkach (predložených pri výkone kontroly dňa 14. marca 2017) uviedol:

7. ZMENY DOHODNUTÝCH SLUŽIEB

7.7 Za porušenie povinnosti a za podstatnú zmenu sa nepovažuje operatívna zmena miesta odletu/príletu a trasy, ak je to z naliehavých dôvodov nevyhnutné. Cestovná kancelária je povinná v takomto prípade zabezpečiť bezplatný transfer na pôvodne objednané miesto odletu/príletu. Za podstatnú zmenu sa takisto nepovažuje, ak je ubytovanie poskytnuté v rovnakej kategórii alebo vo vyššej kvalite. V takýchto prípadoch sú všetky nároky klientov bezpredmetné.

Uvedená podmienka bola vyhodnotená ako neprijateľná vzhľadom na značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V zmysle ustanovenia 7.1 zmluvných podmienok objednávateľ má právo, v prípade podstatných zmien zo strany obstarávateľa, rozhodnúť sa, či so zmenou zmluvy súhlasí, alebo či od zmluvy odstúpi bez zaplatenia zmluvnej pokuty. Tým, že účastník konania podľa predmetnej podmienky 7.7 zmluvných podmienok za podstatnú zmenu zmluvy nepovažuje operatívnu zmenu miesta odletu/príletu a trasy a takisto ani situáciu, ak je ubytovanie poskytnuté v rovnakej kategórii alebo vo vyššej kvalite (a teda ide o výnimku z ustanovenia 7.1 zmluvných podmienok), zhoršuje tým postavenie spotrebiteľa, pretože ak cestovná kancelária podstatne zmení zmluvu, objednávateľ (spotrebiteľ) má v zmysle § 741e Občianskeho zákonníka právo rozhodnúť sa, či so zmenou súhlasí alebo či od zmluvy odstúpi bez zaplatenia zmluvných pokút. Aj zmenu miesta odletu/príletu a trasy alebo zmenu ubytovania je pritom nutné považovať za podstatnú zmenu zmluvy, nakoľko miesto

odletu/príletu, trasa a ubytovanie je pre účastníka zájazdu podstatnou okolnosťou, na ktorú pri výbere zájazdu prihliada. Správny orgán prvého stupňa tiež poukázal na skutočnosť, že spotrebiteľ by si zájazd nemusel objednať, ak by vopred vedel o inom mieste odletu/príletu, o inej trase alebo o inom ubytovaní. Aj keď žalobca v ustanovení 7.1 zmluvných podmienok ďalej uvádza, že pre účely zmluvy, a v súlade so zákonom, sa zmenou podstatnej podmienky zmluvy rozumie zmena skutočností týkajúca sa tých údajov, ktoré zmluva o obstaraní zájazdu musí obsahovať (§ 741b ods. 1 Občianskeho zákonníka), je nutné uviesť, že v niektorých prípadoch (napríklad keď sa spotrebiteľ rozhodne o kúpe zájazdu kvôli konkrétnemu ubytovaciemu zariadeniu) aj dojednanie náležitostí uvedených v § 741b ods. 2 Občianskeho zákonníka (ubytovanie, údaje o trase cesty) môže zasahovať do podstaty zmluvy. Zakotvením uvedenej podmienky došlo k porušeniu zákazu použitia neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z.z.;

- **používať nekalú obchodnú prax** - keď v rámci vykonanej kontroly dňa 14. marca 2017 boli zo strany žalobcu inšpektorom Slovenskej obchodnej inšpekcie k podnetu spotrebiteľa evidovaného pod č. 178/2017 predložené nasledovné doklady: doklad o uplatnení reklamácie prostriedkami diaľkovej komunikácie (e-mailom) zo dňa 30. augusta 2016, ktorú cestovná kancelária obdržala dňa 31. augusta 2016 spolu s odpoveďou na predmetnú reklamáciu zo dňa 29. septembra 2016 zaslanú prostriedkami diaľkovej komunikácie (e-mailom), Zmluvu o obstaraní zájazdu č. 84602 zo dňa 26. augusta 2016, Voucher No. 84602 a Pokyny k zájazdu na Krétu, Všeobecné zmluvné podmienky účasti na zájazdoch a pobytoch CK SOLVEX Bratislava platné od 01. januára 2016 (5 strán), písomná ponuka zájazdu Chrysalis - Grécko, Kréta Dovolenka 2016 Last Minute Last Moment uvedená na internetovej stránke www.solvex.sk (predložená bola aj ponuka zájazdu Hotel Chrysalis (4*) na internetovej stránke www.travel.sk), pričom posúdením predloženého materiálu - zmluvné podmienky bolo zistené, že žalobca ako predávajúci v zmluvných podmienkach (predložených pri výkone kontroly dňa 14. marca 2017) uviedol:

15. ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

15.3 V prípade nevyhnutnosti uplatnenia výkladového pravidla, prípadného rozporu medzi dokumentmi predstavujúcimi režim zmluvného vzťahu, je primárna Zmluva, potom zákon, následne Všeobecné zmluvné podmienky, ďalej Pokyny na cestu zaslané 7 dní pred začatím zájazdu.

Uvedeným ustanovením žalobca ako predávajúci nesprávne informoval spotrebiteľa o práve spotrebiteľa, nakoľko uvádzal ako primárny režim zmluvného vzťahu, ktorý sa uplatní v prípade nevyhnutnosti uplatnenia výkladového pravidla, prípadného rozporu medzi dokumentmi predstavujúcimi režim zmluvného vzťahu, zmluvu a až potom zákon. Kogentné ustanovenia zákona majú prednosť pred dohodami zmluvných strán (výnimku môžu požívať len také ustanovenia zmluvy, ktoré spotrebiteľovi dávajú viac práv, ako zákonná úprava). V zmysle § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka účastníci občianskoprávných vzťahov si môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchyľne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje, a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť. V zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách (v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom), ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Z

uvedeného je zrejmy primárny charakter ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), ako aj ustanovení o zmluve o obstaraní zájazdu (§ 741a a nasl. Občianskeho zákonníka). Zmluvné vzťahy, na ktoré sa vzťahujú predložené zmluvné podmienky predávajúceho, v zmysle čl. 3. VZNIK ZMLUVNÉHO VZŤAHU zmluvných podmienok, vznikajú uzavretím zmluvy a riadia sa ustanovením § 741a a nasl. Občianskeho zákonníka. Z citovaných ustanovení vyplýva, že v prípade, ak by si zmluvné strany v zmluve o obstaraní zájazdu upravili vzájomné vzťahy odlišne od Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj ustanovenia o zmluve o obstaraní zájazdu v zmysle Občianskeho zákonníka, sa použijú primárne a majú prednosť pred zmluvou, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Citované ustanovenie, v zmysle ktorého má jednoznačne zmluva prednosť pred zákonom, teda obsahuje nesprávnu informáciu o práve spotrebiteľa (v zmysle primárneho zmluvného režimu), a je preto nepravdivé, nakoľko uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa. Žalobca ako predávajúci tak informáciu o práve spotrebiteľa, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, uvádzal nesprávne, čo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, čím došlo k porušeniu zákazu použitia nekalých obchodných praktík vo forme klamlivého konania v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g) zákona č. 250/2007 Z.z.

3. Na základe zisteného skutkového stavu správny orgán prvého stupňa dospel k záveru, že neboli splnené zákonom ustanovené podmienky a došlo k porušeniu ustanovení uvedených vo výrokovej časti rozhodnutia prvostupňového právneho orgánu. Zodpovednosť žalobcu bola spoľahlivo preukázaná. Pri hodnotení dôkazov správny orgán vychádzal najmä zo skutkového stavu zisteného pri kontrole a zaznamenaného v dodatku zo dňa 14. marca 2017 k inšpekčnému záznamu zo dňa 15. februára 2017 a dokladov predložených zo strany žalobcu inšpektorom Slovenskej obchodnej inšpekcie v rámci vykonanej kontroly dňa 14. marca 2017 k podnetu spotrebiteľa evidovaného pod č. 178/2017.

4. V súlade s ustanovením § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pri určení výšky pokuty správny orgán prvého stupňa prihliadol na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Uviedol, že žalobca za plnenie povinností stanovených príslušnou právnou úpravou zodpovedá objektívne, teda bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné skutočnosti, ktoré ich porušenie spôsobili. Pri rozhodovaní o výške pokuty bolo prihliadnuté na skutočnosť, že žalobca spotrebiteľovi ukladal vo svojich zmluvných podmienkach povinnosti bez právneho dôvodu nad rámec existujúcej právnej úpravy, čím mu mohlo byť sťažené, resp. obmedzené uplatnenie práva garantovaného právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, a to jeho práva na uplatnenie reklamácie, vyžadovaním od spotrebiteľa, aby v prípade, ak si uplatňuje reklamáciu elektronickými prostriedkami, podpísal reklamáciu zaručeným elektronickým podpisom. Nedostatok zaručeného elektronického podpisu v prípade elektronického právneho úkonu (v predmetnom prípade reklamácie) však nie je dôvodom jeho neplatnosti a aj v tomto prípade je písomná forma predmetného elektronického právneho úkonu zachovaná. Spotrebiteľ tak mohol byť zo strany žalobcu nad rámec zákona zaťažený určovaním si podmienok pri uplatnení reklamácie podanou elektronickými prostriedkami, prípadne odradený od uplatnenia si reklamácie elektronickou formou (aj keď spotrebiteľ má právo uplatniť si reklamáciu takouto formou), v prípade, že ju nevie opatriť elektronickým podpisom. Uvedeným ukladaním povinnosti nad rámec zákona tak došlo k ohrozeniu ekonomických záujmov spotrebiteľa garantovaných ustanovením § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z.

5. Pri určovaní výšky pokuty prvostupňový správny orgán ďalej prihliadol na skutočnosť, že žalobca vo vzťahu k spotrebiteľovi zneužil svoje postavenie silnejšej zmluvnej strany, keď do zmluvných podmienok zakotvil neprijateľné podmienky v rozpore so zákonom, ktoré spôsobujú značnú nerovnosť zmluvných strán práve v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ často vzhľadom na nedostatok skúsenosti v danej oblasti (v porovnaní s predávajúcim) nie je objektívne schopný posúdiť charakter a možný dopad jednotlivých zmluvných podmienok, ktoré ho v konečnom dôsledku môžu pri nedodržaní dobromyseľnosti a odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho poškodiť. V dôsledku uvedeného tak spotrebiteľ môže upustiť od uplatnenia svojich zákonných nárokov práve v dôsledku existujúcich podmienok predávajúceho.

6. Rovnako tak konštatoval, že predmetná zmluvná podmienka, ktorou žalobca upravil, že spotrebiteľ ako klient je povinný oznámiť prípadné reklamácie ihneď na mieste pobytu a byť nápomocný delegátovi pri ich odstránení, pričom pokiaľ z vlastnej viny nepoukáže delegátom alebo dodávateľom služieb na nedostatok včas, alebo neposkytne potrebnú súčinnosť pri vybavovaní reklamácie alebo pri vystavovaní písomného záznamu (reklamačného protokolu), v takomto prípade oneskorené a nedoložené reklamácie nebude môcť cestovná kancelária riadne vybaviť, je spôsobilá odradiť spotrebiteľa od uplatnenia reklamácie. Nakoľko riadne vybavenie reklamácie spotrebiteľa zo strany cestovnej kancelárie nemožno podmieňovať včasným poukázaním na nedostatok na mieste pobytu, ani vystavením a doložením písomného záznamu, orgán dozoru posúdil predmetnú zmluvnú podmienku ako neprijateľnú. Spotrebiteľ má totiž právo na riadne vybavenie reklamácie zo strany cestovnej kancelárie v zmysle platných právnych predpisov. Zmluvná podmienka, ktorou žalobca upravil, že za podstatnú zmenu dohodnutých služieb sa nepovažuje operatívna zmena miesta odletu/príletu a trasy a takisto ani, ak je ubytovanie poskytnuté v rovnakej kategórii alebo vo vyššej kvalite, pričom upravil, že v takýchto prípadoch sú všetky nároky klientov bezpredmetné, je spôsobilá zhoršiť postavenie spotrebiteľa, pretože ak cestovná kancelária podstatne zmení zmluvu, objednávateľ (spotrebiteľ) má v zmysle § 741e Občianskeho zákonníka právo rozhodnúť sa, či so zmenou súhlasí alebo či od zmluvy odstúpi bez zaplatenia zmluvných pokút. Právo objednávateľa rozhodnúť sa, či so zmenou zmluvy súhlasí, alebo či od zmluvy odstúpi bez zaplatenia zmluvnej pokuty však žalobca v zmysle svojich zmluvných podmienok (ustanovenie 7.1 zmluvných podmienok) priznáva objednávateľovi iba práve v prípade podstatných zmien zo strany obstarávateľa. Operatívna zmena miesta odletu/príletu a trasy a takisto situácia, ak je ubytovanie poskytnuté v rovnakej kategórii alebo vo vyššej kvalite, je však zo strany žalobcu vylúčená z podstatných zmien. Takouto výnimkou tak žalobca zhoršil postavenie spotrebiteľa a neumožnil mu, v prípadoch vyššie uvedených, ktoré však reálne v niektorých prípadoch môžu zasahovať do podstaty zmluvy (spotrebiteľ by si zájazd nemusel objednať, ak by vopred vedel o inom mieste odletu/príletu, o inej trase alebo o inom ubytovaní), rozhodnúť sa, či so zmenou súhlasí alebo či od zmluvy odstúpi bez zaplatenia zmluvných pokút.

7. Správny orgán prvého stupňa ďalej prihliadol na skutočnosť, že použitím nekalej obchodnej praktiky, ktorá je zakázaná, boli porušené práva spotrebiteľa priznané mu zákonom č. 250/2007 Z.z. Porušenie zákazu používania nekalých obchodných praktík vyhodnotil ako závažné vzhľadom na možnosť privodenia ujmy spotrebiteľovi. Nedodržaním odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho došlo ku zhoršeniu postavenia a právnej ochrany spotrebiteľa. Žalobca tým, že nesprávne uvádzal ako primárny režim zmluvného vzťahu, ktorý sa uplatní v prípade nevyhnutnosti uplatnenia výkladového pravidla, prípadného rozporu medzi dokumentmi predstavujúcimi režim zmluvného vzťahu, zmluvu a až potom zákon, čo je nepravdivou informáciou, ktorá uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu

priemerného spotrebiteľa (pretože ak by si zmluvné strany v zmluve o obstaraní zájazdu upravili vzájomné vzťahy odlišne od Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj ustanovenia o zmluve o obstaraní zájazdu v zmysle Občianskeho zákonníka, sa použijú primárne a majú prednosť pred zmluvou, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom), naplnil znaky nekalej obchodnej praktiky, čo môže spôsobiť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Správny orgán prvého stupňa pri rozhodovaní prihliadol i na skutočnosť, že spotrebiteľ, ktorý v porovnaní so žalobcom ako predávajúcim nie je odborníkom v danej oblasti, sa môže v dôsledku nedostatku vedomostí dostať do omylu ohľadom toho, akým primárnym právnym režimom sa bude jeho zmluvný vzťah so žalobcom spravovať.

8. Pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na celkový počet podmienok predloženého materiálu - Všeobecné zmluvné podmienky účasti na zájazdoch a pobytoch CK SOLVEX Bratislava platných od 01. januára 2016, ktorých rozpor s právnymi predpismi bol zistený, na ich obsah, ako aj mieru, akou zasahujú do práv a oprávnených záujmov spotrebiteľa. Účel sledovaný zákonom č. 250/2007 Z.z., vyjadrený v ustanovení § 3 zákona č. 250/2007 Z.z., v zmysle ktorého má každý spotrebiteľ právo na ochranu ekonomických záujmov, na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách dosiahnutý nebol. Z hľadiska posudzovania miery zavinenia prvostupňový správny orgán pri určovaní výšky pokuty za zistený protiprávny skutkový stav vzal v úvahu, že žalobca je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky poskytovania služieb, za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne, tzn. bez ohľadu na akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie.

9. Žalovaný rozhodnutím č. SK/0330/99/2018 zo dňa 12. marca 2019 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. P/0338/01/2017 zo dňa 24. mája 2018, nakoľko nezistil dôvod na zmenu alebo zrušenie prvostupňového rozhodnutia. Dospel k záveru, že skutkový stav bol zo strany správneho orgánu prvého stupňa spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť nepochybne preukázaná. Z podkladov k rozhodnutiu podľa žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalobca porušil zákazy, uložené mu zákonom č. 250/2007 Z.z., čo bolo zistené v rámci vykonanej kontroly Slovenskou obchodnou inšpekciou zo dňa 15. februára 2017 a 14. marca 2017.

10. Žalovaný vo vzťahu k námietke žalobcu ohľadom podmienky v časti 7 v bode 7.7 zmluvných podmienok, poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 11C/39/2010 zo dňa 06. júla 2011, konštatujúc, že sa stotožňuje s výkladom, ktorý sa vzťahuje k podstatnej podmienke zájazdu. V tomto prípade však považoval za potrebné dodať, že žalobca v časti 7. vopred vylúčil akceptáciu, zohľadnenie akýchkoľvek vznesených nárokov zo strany spotrebiteľa v prípade zmeny miesta odletu a priletu, alebo trasy a zmeny ubytovacieho zariadenia, pričom v tejto podmienke nezohľadnil ani príklad, ktorý vyplýval z rozhodnutia sp. zn. 11C/39/2010 zo dňa 06. júla 2011, keď miesto odletu/priletu sa dá považovať za podstatnú podmienku zájazdu za predpokladu, že daná osoba vyslovene trvala na odlete/prílete z konkrétneho miesta, a v prípade, že by došlo k jeho zmene, nemala by záujem ani na samotnom zájazde. Takýmto spôsobom žalobca spotrebiteľa jednostranne znevýhodnil, keďže podľa § 741e ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je cestovná kancelária nútená pred začatím zájazdu zmeniť podstatnú podmienku zmluvy, navrhne objednávateľovi zmenu zmluvy.

11. K výške pokuty žalovaný uviedol, že v prípade zisteného porušenia zákona je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania, ktoré spočívajú v poškodení spotrebiteľa odôvodňujú

uloženie pokuty vo výške určenej v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa. Tento prihliadol aj na rozsah a mieru hrozacej alebo spôsobenej ujmy. Pri ukladaní výšky pokuty zobral do úvahy, že preskúmaním obchodných podmienok boli v čase kontroly zistené viaceré vyššie uvádzané porušenia zákonom ustanovených zákazov. Výška pokuty je primeraná zisteným skutočnostiam a je uložená na dolnej hranici zákonnej sadzby. Žalovaný tvrdenia uvádzané žalobcom vo svojom odvolaní posúdil ako subjektívne a také, ktoré nemôžu mať podstatný vplyv na výšku uloženej pokuty. Mal za to, že správny orgán prvého stupňa pri určovaní výšky pokuty prihliadol na následky porušenia zákonných povinností. Zároveň pri určení výšky pokuty postupoval správny orgán v súlade so zásadou materiálnej rovnosti, vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), keď pri určení výšky pokuty vychádzal z rozhodovacej praxe správnych orgánov v skutkovo zhodných alebo obdobných prípadoch.

12. Žalovaný trval na kontrolných zisteniach, uvedených v inšpekčnom zázname. Uviedol, že za zistené nedostatky zodpovedá žalobca v plnom rozsahu. Pre postih žalobcu za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon. Pri určovaní výšky pokuty bol zohľadnený rozsah následkov protiprávneho konania.

13. Stotožnil sa so závermi prvostupňového správneho orgánu, ktorý pri určovaní výšky pokuty vzal do úvahy porušenie zákazu ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, porušenie zákazu používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a porušenie zákazu použiť nekalé obchodné praktiky. Nedodržanie odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho a ukládanie povinností spotrebiteľovi bez právneho dôvodu vyhodnotil ako závažné porušenie zákonom stanovených zákazov, keďže účelom zákona č. 250/2007 Z.z. je ochrániť spotrebiteľa pred takými povinnosťami, ktoré by podnikateľ, resp. poskytovateľ služby sám spotrebiteľovi ustanovil. Žalobca konal nad rámec zákona, resp. v rozpore s ním ukladal vo svojich obchodných podmienkach spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, keď požadoval od spotrebiteľov pri uplatnení nárokov zo zodpovednosti za vadu poskytnutej služby reklamáciu podanú elektronickými prostriedkami zabezpečiť zaručeným elektronickým podpisom. Správny orgán prvého stupňa tiež zohľadnil, že žalobca ako predávajúci je povinný pri poskytovaní služieb postupovať tak, aby pri svojej podnikateľskej činnosti dodržiaval všetky povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Jednou z týchto povinností je aj vytvorenie takých podmienok poskytovania služieb, ktoré rešpektujú zákaz ukládania povinností spotrebiteľovi bez právneho dôvodu. Žalobca ukladal spotrebiteľovi vo svojich obchodných podmienkach povinnosti bez právneho dôvodu nad rámec existujúcej právnej úpravy, čím spotrebiteľovi mohlo byť sťažené uplatnenie práv garantovaných právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, a to jeho právo na uplatnenie reklamácie.

14. Žalovaný taktiež konštatoval, že používanie neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je závažným zásahom do práv spotrebiteľa chránených zákonom, na čo pri určovaní výšky pokuty taktiež správny orgán prihliadol. Predmetné konanie je o to závažnejšie, keď aj v jeho dôsledku dochádza k porušeniu ekonomického záujmu spotrebiteľa. Prihliadol aj na obsah neprijateľnej zmluvnej podmienky a na mieru, v akej je spôsobilá ohroziť oprávnený záujem spotrebiteľa a jeho základné práva ustanovené v § 3 zákona č. 250/2007 Z.z.

15. Pri rozhodovaní o výške pokuty vychádzal aj zo skutočnosti, že žalobca vo vzťahu k spotrebiteľovi zneužil svoje postavenie silnejšej zmluvnej strany. Požiadavka ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch je pretavená

do zákazu používania nekalých obchodných praktík, pričom v predmetnom prípade nebola naplnená. Rovnako tak prihliadol na skutočnosť, že použitím nekalej obchodnej praktiky, ktorá je zakázaná, boli porušené práva spotrebiteľa priznané mu zákonom č. 250/2007 Z.z. Porušenie zákazu nekalých obchodných praktík vyhodnotil ako závažné vzhľadom na možnosť privodenia ujmy spotrebiteľovi. Klamlivým konaním došlo ku zhoršeniu postavenia a právnej ochrany spotrebiteľa. Žalobca tým, že nesprávne zakladal prednosť zmluvných ustanovení pred zákonom, tak ako to uviedol v časti 15. v bode 15.3 zmluvných podmienok, naplnil znaky nekalej obchodnej praktiky. V dôsledku uvedeného klamlivého konania môže priemerný spotrebiteľ prijať rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

16. Žalovaný zároveň zobral do úvahy, že účel sledovaný zákonom č. 250/2007 Z.z. vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého každý spotrebiteľ okrem iného má právo na ochranu ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni, dosiahnutý nebol. Z hľadiska miery zavinenia žalovaný prihliadol aj na skutočnosť, že žalobca ako predávajúci v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z., nesie objektívnu zodpovednosť za dodržanie všetkých zákonom stanovených podmienok predaja výrobkov a poskytovania služieb bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie.

II. Žaloba

17. Správnu žalobou zo dňa 12. apríla 2019 sa žalobca domáha prieskumu zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. SK/0330/99/2018 zo dňa 12. marca 2019 v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa č. P/0338/01/17 zo dňa 24. mája 2018 z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie je v časti, týkajúcej sa výšky uloženej sankcie, nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

18. Žalobca v podanej žalobe žalovanému vyčítal vo vzťahu k uloženej sankcii vo výške 2.000,- eur, že zastrášujúco poukazuje na fakt, ktorý je zřejmý, a síce, že zákonom je oprávnený uložiť pokutu až do výšky 66.400,- eur, pričom sumu 2.000,- eur považuje za uloženú na dolnej hranici zákonnej sadzby. V tejto súvislosti poukázal na § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., dodávajúc, že v tomto ustanovení nie je dolná sadzba obligatórneho uloženia pokuty, ako tomu je napríklad v porovnaní s § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorého Inšpektorát práce uloží pokutu zamestnávateľovi za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania od 2.000,- eur do 200.000,- eur. Preto podľa žalobcu pri samotnom výklade § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. za dolnú hranicu je možné považovať aj 0,50 eura, resp. pri kumulatívnom preukázaní porušenia viacerých povinností aj napríklad 50,- eur. Žalobcovi nebolo zřejmé, z akého dôvodu správny orgán stanovil, že dolná hranica v prípadoch, kde ju zákon pevne nestanovil, je práve 2.000,- eur.

19. Ďalej tvrdil, že určenie výšky pokuty v rámci predpokladaného rozpätia, hoci v danom prípade rozpätie ani nie je, keďže ku prípadnej výške 0,01 eura je v zákone stanovená iba horná hranica 66.400,- eura, je síce vecou voľného uváženia, uvedené však neznamená, že pokuta môže byť uložená v ľubovoľnej výške. Taktiež uviedol, že voľná úvaha aj pri takomto rozhodovaní je myšlienkový proces, v rámci ktorého má príslušný orgán zvažovať závažnosť porušenia predpisov vo vzťahu ku každému zisteniu, jeho následky, dobu protiprávnosti, aby uložená pokuta spĺňala nielen požiadavku represie, ale aj preventívny účel s prognózou budúceho pozitívneho správania sa dotknutej osoby. Pri uložení pokuty správny orgán

prihliadne na závažnosť, spôsob, čas trvania následkov protiprávneho konania, pričom podľa žalobcu nie je jednoznačne odôvodnené, aký vplyv na stanovenie uvedenej výšky pokuty 2 000,- eur malo napríklad zohľadnenie správnym orgánom rozsahu a miery hrozacej alebo spôsobenej ujmy.

20. Nestotožnil sa ani s tvrdením žalovaného, že pri určení výšky pokuty postupoval v súlade so zásadou materiálnej rovnosti účastníkov konania resp. precedenčnou zásadou. Uviedol, že precedenčnou zásadou sa sleduje najmä to, aby v rámci rozhodovacej činnosti správnych orgánov nevznikali excesívne odklony v skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch, pričom ide nielen o extrémne odklony (napr. jednému účastníkovi sa vyhovie, druhému v tej istej veci a za tých istých podmienok nie), ale aj o akékoľvek iné neopodstatnené odklony majúce parciálny charakter (napr. výška uloženej pokuty za ten istý skutok by mala byť podobná). Podobnosť vo výške sankcie je však objektívne možné očakávať len v prípade, ak sú súčasne podobné aj ďalšie okolnosti súvisiace so spáchaným deliktom a jeho páchatelom.

S poukazom na uvedené namietal nezrozumiteľnosť preskúmaného rozhodnutia z dôvodu absencie odôvodnenia výšky pokuty 2.000,- eur s prihliadnutím na skutkovo zhodný alebo obdobný prípad pri porušení toho druhu a intenzívnosti, z ktorých bol žalobca obvinený.

21. Nesúhlasil ani so záverom žalovaného, že pokuta uložená v tejto výške je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu pokutou primeranou. Mal za to, že pre žalobcu ako potrestanie postačí aj samotné prejedanie prípadu, resp. pokarhanie, čomu nasvedčuje aj súčasný stav a znenie všeobecných zmluvných podmienok, keďže pochybenia a vytknuté nedostatky už boli odstránené.

III.

Vyjadrenie žalovaného

22. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 09. mája 2019 navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. K námietkam vzneseným v podanej žalobe uviedol, že žalobca poukázal na odôvodnenie výšky pokuty, konkrétne na konštatovanie žalovaného, podľa ktorého je výška pokuty uložená na dolnej hranici zákonnej sadzby, pričom zákon č. 250/2007 Z.z. dolnú hranicu nestanovuje konkrétnou sumou. K uvedenej námietke sa žalovaný vyjadril, že žalobca ukladal spotrebiteľovi vo svojich obchodných podmienkach povinnosti bez právneho dôvodu nad rámec existujúcej právnej úpravy, čím spotrebiteľovi mohlo byť sťažené uplatnenie práv garantovaných právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, a to jeho práva na uplatnenie reklamácie. Rovnako tak uviedol, že žalobca bol tiež povinný zdržať sa používania neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách a riadne vybaviť uplatnenú reklamáciu spotrebiteľom bez ohľadu na to, či spotrebiteľ poskytol súčinnosť pri vystavovaní písomného záznamu o reklamácií, alebo je reklamácia doložená, tak ako uvádzal v časti 5. zmluvných podmienok.

23. V podanom vyjadrení namietané vady rozhodnutia odmietol a zdôraznil, že napadnuté rozhodnutie spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti. Mal za to, že preskúmané rozhodnutie nevykazuje žiadne právne ani logické vady, ktoré by mohli mať vplyv na jeho zákonnosť a rovnako ani postup právneho predchodcu žalovaného v predmetnom správnom konaní nevykazuje žiadne vady, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

24. Doplnil, že žalobca tiež protiprávne odmietol uznať zmenu miesta priletu a odletu, trasy a zmenu ubytovacieho zariadenia za podstatnú zmenu a oprávnené nároky spotrebiteľa,

ktoré mu vyplývajú z tejto zmeny, tak ako uviedol v časti 7. v bode 7.7 zmluvných podmienok. Z uvedených dôvodov bola podmienka v časti 7. v bode 7.7 zmluvných podmienok vyhodnotená za neprijateľnú podmienku vzhľadom na to, že obsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Žalovaný udelil pokutu žalobcovi za porušenie zákazu používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Používanie neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je závažným zásahom do práv spotrebiteľa chránených zákonom, na čo žalovaný pri určovaní výšky pokuty taktiež prihliadol. Klamlivým konaním žalobcu došlo ku zhoršeniu postavenia a právnej ochrany spotrebiteľa. Žalobca tým, že nesprávne zakladal prednosť zmluvných ustanovení pred zákonom, tak ako to uviedol v časti 15. v bode 15.3 zmluvných podmienok, naplnil znaky nekalej obchodnej praktiky. V dôsledku uvedeného klamlivého konania môže priemerný spotrebiteľ prijať rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

25. Zdôraznil, že pre uloženie pokuty nie je rozhodujúce, či žalovaný preukázal vznik konkrétnej ujmy na strane spotrebiteľa. Správny delikt porušenia povinnosti podľa zákona č. 250/2007 Z.z. patrí do skupiny ohrozovacích resp. poruchových deliktov. V prípade tejto skupiny správnych deliktov dochádza k stanoveniu sankcie bez ohľadu na to, či účastník konania spotrebiteľa skutočne ohrozil alebo mu spôsobil škodlivý následok.

26. Zároveň uviedol, že v prípade zisteného porušenia zákona je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Zákon č. 250/2007 Z.z. neumožňuje pokutu odpustiť, či namiesto uloženia pokuty udeliť pokarhanie, upozornenie, napomenutie a pod. Horná hranica pokuty je v takomto prípade 66.400,- eur. Žalovaný teda zotrval na svojom vyjadrení v napadnutom rozhodnutí a pokutu vo výške 2.000,- eur označil za uloženú na dolnej hranici zákonnej sadzby.

27. Napokon uviedol, že pri určovaní výšky pokuty vychádzal z rozhodovacej praxe správnych orgánov v skutkovo zhodných alebo obdobných prípadoch a uložil primeranú pokutu zodpovedajúcu zistenému skutkovému stavu. Predmetné rozhodnutie je podľa žalovaného odôvodnené podľa požiadaviek zákona, keďže súčasťou rozhodnutia č. SK/0330/99/2018 je odôvodnenie podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku a v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Žalovaný v prípade žalobcu nerozhodol rozdielne oproti iným podobným prípadom. Posúdil žalobcov prípad individuálne, vzhľadom na preukázaný skutkový stav, pričom boli zohľadnené všetky zákonom požadované kritéria podľa § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

28. V závere vyjadrenia konštatoval, že následné odstránenie nedostatkov zistených pri kontrole, nezbavuje žalobcu zodpovednosti za protiprávny stav zistený v čase kontroly. Odstránenie nedostatkov je v zmysle § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov povinnosťou pre účastníka konania a nie okolnosťou, ktorá by mohla zbaviť účastníka konania zodpovednosti za zistené porušenie zákona. V prípade zisteného porušenia zákona je správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu finančnej pokuty, pričom zákon č. 250/2007 Z.z. neumožňuje pokutu odpustiť, či namiesto uloženia pokuty udeliť pokarhanie, upozornenie, napomenutie a pod.

IV.

Replika žalobcu

29. Žalobca v replike zo dňa 24. mája 2019 uviedol, že vyjadrenie žalovaného neobsahuje žiadne nové kvalifikované skutočnosti odôvodňujúce správnosť žalobou napadnutého rozhodnutia.

30. Žalovaný právo podať dupliku nevyužil.

V.

Konanie na správnom súde

31. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, začal s účinnosťou od 01. júna 2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel od 01. júna 2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená do senátu 3S správneho súdu. Pred Správnym súdom v Bratislave je prejednávaná vec vedená pod sp. zn. BA-1S/78/2019.

VI.

Pojednávanie

32. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10, § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „SSP“) rozhodol na pojednávaní dňa 22. februára 2024 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil v prítomnosti povereného zástupcu žalovaného a v neprítomnosti žalobcu. Žalobca bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, svoju neprítomnosť neospravedlnil, ani nežiadal o odročenie pojednávania. Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, z dôvodov uplatnených v žalobe a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

VII.

Relevantné právne predpisy

33. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

34. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

35. Podľa § 6 ods. 2 písm. b) SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách vo veciach správneho trestania.

36. Podľa § 2 písm. p) zákona č. 250/2007 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie obchodnou praktikou konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania,

obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu predávajúceho, priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom a dodaním výrobku spotrebiteľovi.

37. Podľa § 2 písm. r) zákona č. 250/2007 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa využitie obchodnej praxe na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil.

38. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. predávajúci nesmie ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu.

39. Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z.z. predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

40. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

41. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. za nekalú obchodnú prax sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná prax podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

42. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur.

43. Podľa § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností.

44. Podľa § 27 zákona č. 250/2007 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 20 ods. 3 písm. e) až h) a § 21 a § 26a, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

45. Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

46. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

VIII.

Závery správneho súdu

47. V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe správnych žalôb zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd

skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

48. Súd musí preskúmať aj zákonnosť postupu správneho orgánu. Postupom správneho orgánu sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený, ale súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a konanie musí ukončiť vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na také konanie vzťahuje zákon o správnom konaní, resp. iný procesný zákon.

49. Na tomto mieste je vhodné uviesť, že súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musia smerovať k spravodlivému výsledku. Uvedené platí aj pre správny orgán. Súdu prislúcha, aby sa zaoberal otázkou, či mechanická a formalistická aplikácia zákona bez ohľadu na zmysel a účel záujmu chráneného právnou normou, nemôže priniesť absurdné následky a v prípade, že tomu tak je, aby takúto interpretáciu zákona odmietol a zvolil výklad v duchu zákona.

50. Účelom deliktuálneho konania vo všeobecnosti je objektívne zistiť, či došlo k spáchaniu deliktu (v danom prípade správneho deliktu), kto ho spáchal a akú sankciu je potrebné páchateľovi uložiť. Orgány prejednávajúce správne delikty sú povinné čo najúplnejšie zistiť podklady pre rozhodnutie tak, aby neboli žiadne dôvodné pochybnosti o prejednávanej veci, pričom pochybnosti o spáchanom skutku sa v deliktuálnom konaní vykladajú v prospech obvineného. Objasniť správny delikt znamená okrem iného spoľahlivo zistiť a ustáliť všetky jeho typové znaky, teda znaky skutkovej podstaty správneho deliktu.

51. Ak bol zistený skutkový stav v priebehu objasňovania správneho deliktu a dokazovania vykonaného správnym orgánom, úlohou správnych orgánov je vyhodnotiť dôkazy v prospech i v neprospech obvineného a vyhodnotením vykonaných dôkazov na základe voľného hodnotenia dôkazov rozhodnúť, či vykonané dôkazy sú dostatočné pre preukázanie zodpovednosti za správny delikt. Pre preukázanie spáchania správneho deliktu nezáleží na tom, či je preukázaný jediným alebo skupinou dôkazov, či vo forme výpovede alebo listiny, ak taký dôkaz alebo dôkazy nepochybne preukazujú vinu.

52. Z pripojeného administratívneho spisu, z dôkazov, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu i žalovaného vyplynulo, že skutok vyplývajúci z vykonaných dôkazov bol totožný so skutkom, ako bol opísaný v napadnutých rozhodnutiach. Zároveň je nutné konštatovať, že správny súd nemal žiaden relevantný dôvod spochybňovať skutkové ani právne závery správneho orgánu. V danom prípade sa jedná o správny delikt s objektívnou zodpovednosťou, kedy páchateľ správneho deliktu bez ohľadu na jeho zavinenie, úmysel alebo nebanalitosť je zodpovedný za správny delikt, ktorý mu je preukázaný, čo skutkový stav v danom prípade bezosporu preukázaný bol. Žalovaný vo svojich rozhodnutiach zhrnul pochybenia žalobcu a vysvetlil, na základe akých skutočností k svojmu záveru dospel. Porušenia zákona č. 250/2007 Z.z., ktoré sú správnym deliktom, a ktoré boli uvedené vo výroku prvostupňového správneho orgánu potvrdeného žalovaným žalobca v správnej žalobe nespороval.

53. Medzi účastníkmi súdneho konania nebolo sporným, či sa žalobca dopustil správneho deliktu kladeného mu za vinu, žalobca však namietal výšku uloženej sankcie, pričom v tejto časti pokladal preskúmané rozhodnutie za nedostatočne odôvodnené.

54. Na úvod považuje správny súd za potrebné ozrejmiť, že ukladanie pokút za správne delikty, a teda i rozhodovanie o ich výške, sa realizuje vo sfére voľného správneho uváženia (diskrečné právo orgánu verejnej správy). Správna úvaha, resp. voľná úvaha orgánu verejnej správy vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania orgánu verejnej správy, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadaní zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má orgán verejnej správy istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak orgán verejnej správy buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne zdôvodnenie ukladanej sankcie v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol orgán verejnej správy pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Orgán verejnej správy je povinný pri ukladaní sankcie presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky sankcie prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritériá pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). Výška pokuty má byť predovšetkým vzhľadom na okolnosti daného prípadu primeraná, určená v rozpätí smerujúcom k spravodlivosti a adekvátnosti, avšak, aby sankcia splnila svoj význam (účel) musí dosahovať výšku odradzujúcu porušovateľa od protiprávneho konania. Ukladanie sankcií má nielen preventívny, ale aj represívny význam. Pri ukladaní pokút je potrebné prihliadať na individuálnu prevenciu, ako aj generálnu prevenciu. V danom prípade protispoločenské konanie sa dotýka zásahu do práv spotrebiteľa, najmä vo vzťahu k jeho ekonomickým záujmom, v čom spočíva nebezpečnosť skutku pre spoločnosť.

55. Správny súd poznamenáva, že medzi hlavné úlohy Slovenskej obchodnej inšpekcie patrí vyvodzovanie zodpovednosti za porušovanie právnych predpisov patriacich do vecnej pôsobnosti zákona č. 250/2007 Z.z. Takto rámcovo vymedzený sankčný inštitút predstavuje jeden zo základných atribútov dozorného orgánu, prostredníctvom ktorého sa uplatňuje jeho donucovací, ale aj preventívny charakter.

56. Výška pokút podľa § 24 zákona č. 250/2007 Z.z. je ustanovená primerane nebezpečnosti konania a významu chráneného spoločenského záujmu.

57. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí uviedol, že v konaní o uložení pokuty postupoval v súlade s § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., a teda prihliadal najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, ako aj spôsob a následky porušenia povinnosti. Nedodržanie odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho a ukladanie povinností spotrebiteľovi bez právneho dôvodu žalovaný vyhodnotil ako závažné porušenie zákonom ustanovených zákazov, a to s ohľadom na skutočnosť, že účelom zákona č. 250/2007 Z.z. je ochrániť spotrebiteľa pred takými povinnosťami, ktoré by podnikateľ, resp. poskytovateľ služby sám spotrebiteľovi ustanovil. Uloženie pokuty odôvodnil tým, že žalobca v rozpore so zákonom ukladal vo svojich obchodných podmienkach spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, keď požadoval od spotrebiteľov pri uplatnení nárokov zo zodpovednosti za vadu poskytnutej služby reklamáciu podanú elektronickými prostriedkami

zabezpečiť zaručeným elektronickým podpisom. Taktiež zohľadnil skutočnosť, že žalobca ako predávajúci je povinný pri poskytovaní služieb postupovať tak, aby pri svojej podnikateľskej činnosti dodržiaval všetky povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Jednou z týchto povinností je aj vytvorenie takých podmienok poskytovania služieb, ktoré rešpektujú zákaz ukladania povinnosti spotrebiteľovi bez právneho dôvodu. Napokon konštatoval, že žalobca ukladal spotrebiteľovi vo svojich obchodných podmienkach povinnosti bez právneho dôvodu nad rámec existujúcej právnej úpravy, čím spotrebiteľovi mohlo byť sťažené uplatnenie práv garantovaných právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, konkrétne jeho právo na uplatnenie reklamácie.

58. Pri určovaní výšky pokuty žalovaný prihliadol na skutočnosť, že používanie neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je závažným zásahom do práv spotrebiteľa chránených zákonom. Predmetné konanie posúdil ako o to závažnejšie, keďže aj v jeho dôsledku dochádza k porušeniu ekonomického záujmu spotrebiteľa. Prihliadol na obsah neprijateľnej zmluvnej podmienky a na mieru, v akej je spôsobilá ohroziť oprávnený záujem spotrebiteľa a jeho základné práva ustanovené v § 3 zákona č. 250/2007 Z.z. Vychádzal tiež zo skutočností, že žalobca vo vzťahu k spotrebiteľovi zneužil svoje postavenie silnejšej zmluvnej strany, ako aj, že použitím nekalej obchodnej praktiky, ktorá je zakázaná, boli porušené práva spotrebiteľa priznané mu zákonom č. 250/2007 Z.z. Samotné porušenie zákazu nekalých obchodných praktík vyhodnotil žalovaný ako závažné vzhľadom na možnosť privedenia ujmy spotrebiteľovi. Konštatoval tiež, že klamlivým konaním došlo ku zhoršeniu postavenia a právnej ochrany spotrebiteľa, pričom v dôsledku tohto klamlivého konania môže priemerný spotrebiteľ prijať rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal. Žalovaný taktiež dodal, že zoberal do úvahy aj skutočnosť, že účel sledovaný zákonom č. 250/2007 Z.z. vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého každý spotrebiteľ okrem iného má právo na ochranu ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni v danom prípade dosiahnutý nebol. Z hľadiska miery zavinenia žalovaný prihliadol aj na skutočnosť, že žalobca ako predávajúci v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z., nesie objektívnu zodpovednosť za dodržanie všetkých zákonom ustanovených podmienok predaja výrobkov a poskytovania služieb bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie. Preto uloženú pokutu, vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom ustanovené medze a hľadiská, pokladal za pokutu primeranú a zároveň pokutu zodpovedajúcu zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

59. S ohľadom na uvedené správny súd konštatuje, že správny orgán diskrečnú právomoc použil v rámci zákonného rámca, z tohto rámca nijakým spôsobom nevybočil, inštitút správnej úvahy nezneužil, pričom žalovaný tiež svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom zdôvodnil, a preto správna úvaha pri výške a druhu pokuty (aj vzhľadom na represívno-výchovnú funkciu tejto pokuty) bola použitá v súlade so zákonom. Preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku voči žalobcovi (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie). Tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu. V prípade, ak ide o finančný postih, musí byť tento citeľný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu. V opačnom prípade by totiž postih delikventa postrádal akýkoľvek zmysel (viď napr. rozsudok Mestského súdu v Prahe zo 16. novembra 2004, č.j. 10 Ca 250/2003-48).

60. Preto je potrebné prisvedčiť správnosti postupu žalovaného, ktorý pri ukladaní pokuty a určení jej výšky postupoval podľa § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a prihliadal

najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Podľa názoru správneho súdu správny orgán prvého stupňa a následne i žalovaný pri ukladaní predmetnej pokuty zohľadnili všetky zákonom stanovené kritériá, ktoré má na mysli ustanovenie § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pre určovanie výšky pokuty. Taktiež vzali do úvahy skutočnosť, že účel právnych predpisov poskytujúcich spotrebiteľom uzatvárajúcim spotrebiteľské zmluvy zvýšenú ochranu, nebol z dôvodov porušenia povinnosti splnený. Charakter protiprávneho konania, ktoré spočívalo v porušení zákonom chráneného práva spotrebiteľa na poskytnutie odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho, je o to závažnejší, že vo vzťahu k spotrebiteľovi je spôsobilý privodiť majetkovú ujmu tým, že naruší, alebo môže narušiť jeho ekonomické správanie tak, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie, ktoré by inak neurobil. Pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na spôsob a následky porušenia povinnosti, spočívajúce v zneužití postavenia žalobcu ako silnejšej zmluvnej strany vo vzťahu k spotrebiteľovi v spojitosti s možnosťou privodenia ujmy spotrebiteľovi klamlivým konaním predávajúceho, ktorým došlo k zhoršeniu postavenia a právnej ochrany spotrebiteľa.

61. V zmysle ustálenej judikatúry (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3SžoKS/64/2006, sp. zn. 5Sžo/204/2010) je nevyhnutné, aby správny orgán odôvodnil nielen dôvod, pre ktorý ukladá sankciu, ale aj výšku uloženú pokuty. Pokuty nesmú byť ukladané ľubovoľne, ale v rámci správneho uváženia, ktoré správny orgán náležitým spôsobom odôvodní.

62. Vzhľadom na uvedené považuje správny súd výšku uloženú pokuty za adekvátnu a dostatočne odôvodnenú, a to v súlade s § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Súd nezistil žiaden dôvod zasiahnuť do diskrečnej právomoci správneho orgánu vo vzťahu k uloženú pokute, táto bola uložená v zákonnej výške, riadne odôvodnená.

63. Pri preskúmaní výšky uloženú pokuty je potrebné vychádzať zo základných rovín pôsobenia sankcie individuálnej a generálnej, pričom v preskúmanej veci, podľa názoru správneho súdu, nebola pokuta uložená v zjavne neprimeranej výške vo vzťahu k spáchanému správnomu deliktu. Vo sfére žalobcu má uložená pokuta plniť úlohu výchovnú ako aj represívnu a postihovať za protiprávne konanie, preto je žiaduce, aby bola citeľná v majetkovej sfére páchatel'a deliktu. V danom prípade v zmysle § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. správny orgán mohol uložiť pokutu od 0,- eur až do výšky 66.400,- eur. Uložená pokuta 2.000,- eur je uložená v dolnej štvrtine zákonného rozsahu, je podrobne odôvodnená, nevybočuje z medzí a hľadísk určených zákonom a správne orgány oboch stupňov podrobne odôvodnili svoj postup v rámci správnej úvahy. Aj správny súd považuje pokutu v sume 2.000,- € vzhľadom na všetky okolnosti prípadu za primeranú, pričom táto plní úlohu výchovnú, ako aj represívnu. Nemôže sa jednať o sankciu v zanedbateľnej výške, inak sa nedá predpokladať, že by splnila svoj účel. Uložená pokuta plní taktiež preventívnu úlohu, najmä vo vzťahu k ostatným nositeľom totožných zákonných povinností (generálne pôsobenie), ktorých musí mať silu odradiť od protiprávneho postupu (bližšie pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 2Sžo/57/2013 vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1S/284/2011).

64. Napokon správny súd dodáva, že nemohol prihliadnuť ani na žalobnú námietku, napádajúcu porušenie precedenčnej zásady rozhodnutím žalovaného, ktorej porušenie žalobca vzhliadol v odlišnom prístupe správneho orgánu pri určení výšky uloženú pokuty. K uvedenému dodáva, že zásada materiálnej rovnosti (precedenčná zásada) podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku predstavuje jednu zo zásad správneho konania. Z tohto ustanovenia

vyplývajú obsahové náležitosti zásady materiálnej rovnosti, keď správne orgány sú povinné dbať, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Precedenčná zásada je reakciou na princípy dobrej verejnej správy a ich aplikáciu v praxi, ktoré sa v činnosti správnych orgánov prejavujú rešpektovaním kontinuity práva a rozhodovania. Táto zásada vyplýva z ustálenej praxe Súdneho dvora Európskej únie, kde platí, že rovnaké prípady, za rovnakých podmienok, je potrebné posudzovať rovnako. Podstata tejto zásady spočíva v tom, aby v rámci rozhodovacej činnosti správnych orgánov nevznikali excesívne odklony v skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch, pričom ide nielen o extrémne odklony, ale aj o akékoľvek iné neopodstatnené odklony majúce parciálny charakter. Precedenčnú zásadu je možné označiť aj ako zásadu legitímnych očakávaní. Vzhľadom na uvedené správny súd konštatuje, že z obsahu pripojeného spisu a odôvodnení rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa a žalovaného nevyplýva ako preukázané tvrdenie žalobcu o rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa alebo žalovaného v obdobnej veci, teda vo veci s obdobnými alebo rovnakými skutkovými a právnymi východiskami s iným výsledkom, než aký vyplýva z rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a žalovaného v predmetnej veci. Námieta žalobcu uplatnená ako porušenie precedenčnej zásady je navyše pokiaľ ide o konkretizáciu rovnakého alebo porovnateľného prípadu tvrdeného žalobcom nedostatočne určitá, keďže žalobca žiadne konkrétne rozhodnutie alebo rozhodnutia žalovaného, preukazujúce jeho tvrdenia o nerovnakom rozhodovaní žalovaného v obdobných prípadoch, nepredložil ani neoznačil, čo neumožňuje správne súdu k takto koncipovanej námietke zaujať konkrétnejšie vecné stanovisko.

65. Správny súd vychádzajúc zo skutkových zistení v danej veci dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v danom prípade postupovali v súlade s citovanou právnou úpravou, vo veci si zadovážili dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, v odôvodnení rozhodnutia uviedli dôvody, na základe ktorých v danej veci rozhodli, námietkami žalobcu sa náležite zaoberali a žalovaný sa súčasne v dôvodoch svojho rozhodnutia náležite vysporiadal s odvolacími námietkami. Zo strany správnych orgánov oboch stupňov v prípade žalobcu nedošlo k postupu, ktorý by bol nad rámec zákona. Napadnuté rozhodnutia správnych orgánov súd teda považuje za vecne správne, a preto žalobu ako nedôvodnú v súlade s § 190 SSP zamietol.

66. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nezistil dôvod, podľa ktorého možno spravodlivo požadovať od žalobcu, aby mu nahradil trovy konania.

67. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť do 30 dní od jeho doručenia, na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej

sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Bratislave dňa 22. februára 2024

JUDr. Vladimíra Slobodová, LL.M
predsedníčka senátu

JUDr. Dana Jelinková Dudzíková, LL.M.
členka senátu

Mgr. Jana Ondřejková
členka senátu, (sudkyňa spravodajkyňa)

Za správnosť vyhotovenia:
Renáta Petrová